

soudu, by o věci dále jednal a rozhodl, vycházejce z názoru, že tu jde o dluh podstaty.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice k dalšímu jednání podle §u 6 c. ř. s.

Důvody:

Úpadce může se sice právně zavázati, nesmí však podle §u 1 konk. ř. převzít závazky ohledně jmění podstaty, kterým nesmí volně nakládati. Do úpadkové podstaty patří nejen jmění, podléhající exekuci, které měl v době vyhlášení úpadku, nýbrž i jmění, kterého nabyl během úpadku. Důsledkem toho jest sice úpadce všeobecně způsobilým, samostatně na soudě jako strana jednati, ohledně úpadkové podstaty nemá však procesní způsobilosti (§ 1 c. ř. s.); ji zastupuje jen správce úpadkové podstaty, který vede také spory, týkající se podstaty, vlastním jménem (§§ 81, 124 konk. ř.). V projednávaném případě jest pochybno, zda dostává se úpadci, osobně žalovanému, v tomto sporu procesní způsobilosti. Možnosti jsou dvě: buď pokládá žalující firma za žalovanou pohledávku za osobní závazek úpadce, který se netýká úpadkové podstaty, takže pak by bylo lze tento spor zařaditi mezi spory, uvedené v §u 6 (3) konk. ř. aneb má za to, že jde o pohledávku proti úpadkové podstatě (§ 46 konk. ř.). Oné možnosti nasvědčuje znění žaloby, namířené proti dlužníkovi, druhé pak obsah jejího rekursu, kde mluví o obohacení p o d s t a t y (čís. 4 §u 46 konk. ř.). Tyto pochybnosti o procesní způsobilosti, k nimž jest podle §u 6 odstavec první c. ř. s. přihlížeti v každém období rozepře z úřední moci, jest odstraniti; budiž proto vhodným způsobem zjištěno, koho vlastně žalobkyně žaluje, zda dlužníka osobně či správce úpadkové podstaty. V onom případě bylo by žalobkyni přičiniti další prohlášení, že nebude z rozsudku v tomto sporu odvozovati důsledky proti úpadkové podstatě, nýbrž, že si chce opatřiti toliko exekuční titul pro případ zrušení úpadku. V tomto případě bylo by také vyhotovení žaloby, doručené správci úpadkové podstaty, jemu odebrati a doručiti dlužníku osobně. Podle výsledku tohoto opatření jest pak opětně rozhodnouti o návrhu správce úpadkové podstaty na přerušení tohoto sporu, po případě o jeho o p r á v n ě n í k podání tohoto návrhu, neuzná-li vhodným, vzíti návrh zpět.

Čís. 3793.

V odvolatelově výtce, že procesní soud první stolice nepřihlížel k okolnostem, které za řízení v první stolici vyšly na jevo z výpovědi svědka, nelze spatřovati uplatňování novot (§ 482 c. ř. s.). Vycházel-li odvolací soud z názoru opačného, lze domáhati se nápravy dovolacím důvodem čís. 2 §u 503 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1924, Rv II 268/24.)

Oba nižší soudy zamítly žalobu o zánik exekučního nároku.

Nejvyšší soud zrušil rozsudek odvolacího soudu a vrátil mu věc, by o odvolání dále jednal a znovu rozhodl.

Důvody:

Dovolání, opírajícímu se o dovolací důvody čís. 2 a 4 Šu 503 c. ř. s. nelze upříti oprávnění. Dovolání vytýká rozsudku druhé stolice, že nebral zřetele k projevům žalované vůči svědku Robertu L-ovi v červnu 1923 v místnosti filiálního poštovního úřadu v P. a v bytě žalované v B., prohlásiv je za novoty, a že důsledkem toho nevyřídil odvolání po zákonu. Nelze neuznati, že odvolací soud tyto okolnosti, žalovanou stranou v odvolání přednesené, neprávem prohlásil za novoty, neboť okolnosti ty vyšly na jevo již v řízení před prvním soudem výpovědi svědka Roberta L-a, a měl k nim tudíž již prvý soudce přihlížeti, neboť soud má podle §§ 414 a 417 c. ř. s., vynášej rozsudek, hleděti k veškerým okolnostem, které se vyskytly za řízení před prvním soudem (vysvětlivky m. spr. k Šu 414), to tím spíše proto, že výpověď svědka o těchto okolnostech byla protokolována a k obsahu protokolu dlužno přihlížeti z moci úřední (§ 213 c. ř. s.). Když pominutí těchto projevů žalované bylo v odvolání vytýkáno jako nesprávné ocenění průvodů, odvolací soud však nicméně nevzal k nim zřetele a neocenil důkazu, podaného o nich svědkem Robertem L-em, prohlásiv neprávem okolnosti ty za novoty, nevyřídil odvolání po zákonu ve směru tomto a zůstalo tedy řízení odvolací kusým. Bude proto nutno, by odvolací soud odvolání znova přezkoumal v tomto směru, by zjistil, zda projevy žalované, svědkem Robertem L-em tvrzené, se staly, zda svědek L. byl oprávněn jménem žalobkyně uzavřít se žalovanou smlouvu o vzdání se a zda i jaký vliv projevy ty měly samy o sobě a v souvislosti s projevy žalované ze dne 17. září 1922, a vzhledem k postupu pohledávky žalovanou Dr. N-ovi.

Čís. 3794.

Sudiště dle Šu 88, odstavec prvý j. n.

Listinný průkaz nemusí obsahovati projevy obou stran.

Zněl-li objednáací lístek v ten rozum, že zaplatiti jest určité osobě s udáním jejího bydliště (panu X, Praha), není ještě založena podpisem jeho příslušnost dle Šu 88, odstavec prvý, j. n.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1924, R I 306/24.)

Opíraje se o doslov objednáacího lístku »Zahlbar nach Interessenten-vorführung an Slaviatilm Prag«, zadal žalobce žalobu o zaplacení za dodané filmy u obchodního soudu v Praze. Námitce místní nepřislusnosti soud první stolice vyhověl, rekursní soud ji zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Soud rekursní vychází z názoru, že podpisem objednáacího lístku ze dne 19. ledna 1923 dohodly se strany, že cena objednáací se má pla-